

Ajánlás

Földi életünk azzal az életszakasszal indul, melyet a kiszolgáltatottság jellemez: emberi szempontból egyetlen biztos pont a szülői gondoskodás, az ő szeretetük, mely esélyt ad, hogy túléljük egyik nap után a másikat. A gyermekkor után elérkezik az ifjúkor, majd felnőttkor, amikor igyekszünk mi magunk kézbe venni életünket, csökken a kiszolgáltatottság érzése, hisz önállóan is dönthetünk életünk kérdéseiben, önállók vagyunk, szabadnak érezzük magunkat. Ennek ellenére érezzük: minden óra, minden nap tartogathat meglepetéseket, hisz nemcsak támogatói háttér vesz körül, hanem sok bizonytalan tényező is befolyásolja mindennapjainkat.

Biztos lelki és érzelmi támaszt keresünk, és jó esetben találunk családjunkban, a barátaink között vagy egy jó egyházi közösségben. Amikor túlvilági célunkat, az üdvösséget szem előtt tartjuk, akkor életünk minden napján azon fáradozunk, hogy pártfogókat találjunk a megdicsőültek között, akik közbenjárnak értünk egyetlen Urunknál. Az évszázadok folyamán keresztény milliói keresték és találták meg vigasztukat a Legszentebb Istenszülőnél: rajta keresztül találtak utat test szerinti szüleink, szeretteink, az előttünk élők Krisztushoz.

Az akathisztosz közbenjáró imádsága önmagát ajánlja. Én pusztán csak azt ajánlom a kedves Olvasó figyelmébe, hogy az Istenszülőhöz intézett imádságok erejében soha ne kételkedjen! Miközben sok veszély leselkedik keresztény értékeink megőrzésére, az evangélium megélésére manapság is a keresztényellenes ideológiák fenyegetése által, számunkra megmarad az égi Édesanya, akitől hatékonyabb pártfogó nincs ahhoz, hogy a földi életünk végén a számonkéréskor „...Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk.”

Legyen a Legtisztább Istenanya áldása mindazokon, akik buzgósággal és nyitott szívvel veszik kézbe e kötetet, s ajkaikon őszinte imával kérik anyai pártfogását.

Miskolc, 2021. január 17.

*Kiss László
görögkatolikus áldozópap*

A magyar kiadás elé

(sok köszönömmel)

Ha valaki találkozott a Kiadó (zöld-S Studio) néhány könyvével, akkor nem csodálkozik az itt olvasható 'sablonos' szövegen. Mivel egyszemélyes cégről van szó, a munkafolyamatok személyes jellege jobban érzékelhető, főleg azokban az esetekben, amikor nem rutinszerű fázisokra gondolunk. Ilyen például a kiadványok kiválasztása, megtalálása. Szinte minden könyv, komolyabb kiadvány (pl. naptár) olyan, mint egy gyermek érkezése.

Nem untatom az Olvasót az aprólékos részletekkel, csupán egy-két gondolatot osztok meg az újabb alkalom kapcsán.

Egyik könyvesboltban hívták fel a figyelmemet a mostani kiadvány eredeti, olasz nyelvű könyvére. (Köszönöm /1/ 'műróbácsi!') Rögtön beindult a folyamat. Pár héten belül sikerült megvásárolni a könyvet, megkaptuk a fordítási és kiadási engedélyt az olasz kiadótól. Köszönet érte! A fordítás a 'cégünkre' maradt, munka mellett.

Köszönettel /2/ tartozunk a lektornak, Kiss László irodaigazgató atyának lelkiismeretes és szakszerű munkájáért. Amennyiben mégis lennének hibák, azok a fordítónak és a kiadónak róhatók fel. (Nem ragaszkodunk hozzá.)

Időközben a könyvben található ikonokból Ikon-naptár kiadvány is készült (2008). Még nem írtuk le, hogy az Ikon-naptár kiadvány (már 20 alkalommal /2021-ben/ jelent meg) indulása is hordozza a személyes jegyeket. 1999. május elején az egyik egyházi könyvesbolt fiatal eladó kisasszonya kérde tőlem: „Miért nincs 'nekünk' (mármint Magyarországon) ikonos falinaptárunk?” (Márti, köszönöm /3/ a kérdést!) – A 60 év felettiek talán emlékeznek arra, hogy a politikai változások előtt milyen nagy kincs volt egy szép ikonos naptár. Az sem volt baj, ha korábbi évhez tartozott. – Nos, miután tisztázódott, hogy a kérdés felvetése komoly, elkezdődött a kiadvány-sorozat első tagjának szervezése stb. –, és 1999. augusztus 11-én (az akkori híres Napfogyatkozás napján) már jártuk az országot az első példányokkal (2000-es évre vonatkozott.).

Végül – talán a 25 éves múlt után – megengedhető, hogy még egy említést tegyek, ráadásul a legjobban kapcsolódik a témához. Az Akathisztosz szóval először véletlenül találkoztam, már a cégünk létezése alatt. Valamilyen rendezvény végén középiskolai (római katolikus) osztálytársam mondja lelkesen, hogy megy kóruspróbára, s képzeljem el, akathisztoszt fognak énekelni egy másik eseményen. (Köszönöm /4/ 'Zsira!') Én meg a szó hallatán csak csodálkoztam, mivel korábban nem találkoztam ezzel. (Ugyanígy elmesélhetném a Jézus-ima hasonló történetét, de NEM teszem, majd egy Jézus-ima témájú könyvnel.)

Lehet, hogy mégis sikerült az untatás.